

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 136/25

Λουξεμβούργο, 11 Νοεμβρίου 2025

Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-19/23 | Δανία κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου
(Επαρκείς κατώτατοι μισθοί)

Το Δικαστήριο επιβεβαιώνει το κύρος του μεγαλύτερου μέρους της οδηγίας για επαρκείς κατώτατους μισθούς στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Ωστόσο, ακυρώνει τη διάταξη που απαριθμεί τα κριτήρια τα οποία πρέπει υποχρεωτικά να λαμβάνουν υπόψη τα κράτη μέλη με νόμιμους κατώτατους μισθούς όταν καθορίζουν και επικαιροποιούν τους μισθούς αυτούς, καθώς και τον κανόνα που εμποδίζει τη μείωση των νόμιμων κατώτατων μισθών στην περίπτωση αυτόματης τιμαριθμικής αναπροσαρμογής τους

Η Δανία προσέφυγε στο Δικαστήριο ζητώντας να ακυρωθεί στο σύνολό της η οδηγία για επαρκείς κατώτατους μισθούς στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Υποστηρίζει, μεταξύ άλλων, ότι η οδηγία παραβιάζει την κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ της Ένωσης και των κρατών μελών, επειδή συνεπάγεται άμεση επέμβαση στους τομείς του καθορισμού των αμοιβών εντός της Ένωσης και του δικαιώματος του συνεταιρίζεσθαι, για τους οποίους αρμόδια σύμφωνα με τις Συνθήκες είναι τα κράτη μέλη. Το Δικαστήριο δέχεται εν μέρει τα επιχειρήματα της Δανίας. Εντοπίζει τέτοιας φύσης επέμβαση σε δύο διατάξεις της οδηγίας οι οποίες απευθύνονται στα κράτη μέλη με νόμιμους κατώτατους μισθούς και αφορούν τον καθορισμό ή την επικαιροποίηση των μισθών αυτών. Κατά τα λοιπά, το Δικαστήριο απορρίπτει την προσφυγή της Δανίας και επιβεβαιώνει έτσι το κύρος του μεγαλύτερου μέρους της επίμαχης οδηγίας.

Στις 19 Οκτωβρίου 2022 ο νομοθέτης της Ένωσης, δηλαδή το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, εξέδωσε την οδηγία για επαρκείς κατώτατους μισθούς στην Ευρωπαϊκή Ένωση¹. Επιδιώκοντας τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και εργασίας στην Ένωση, η οδηγία θεσπίζει ένα πλαίσιο που αποσκοπεί, ιδίως, στη διασφάλιση της επάρκειας των νόμιμων κατώτατων μισθών στα κράτη μέλη στα οποία προβλέπονται τέτοιοι μισθοί και στην προώθηση των συλλογικών διαπραγματεύσεων για τον καθορισμό των μισθών.

Η Δανία² άσκησε προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου ζητώντας την ακύρωση της οδηγίας στο σύνολό της³.

Υποστηρίζει ότι η οδηγία δεν λαμβάνει υπόψη την κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ της Ένωσης και των κρατών μελών, επειδή συνεπάγεται άμεση επέμβαση στον καθορισμό των αμοιβών εντός της Ένωσης και στο δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι, δηλαδή σε τομείς οι οποίοι, σύμφωνα με τις Συνθήκες⁴, δεν περιλαμβάνονται στις αρμοδιότητες της Ένωσης.

Το Δικαστήριο κρίνει ότι **ο προβλεπόμενος από τις Συνθήκες αποκλεισμός της αρμοδιότητας της Ένωσης όσον αφορά τους δύο αυτούς τομείς δεν περιλαμβάνει κάθε ζήτημα που σχετίζεται καθ' οιονδήποτε τρόπο με τις αμοιβές ή με το δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι**. Ομοίως, δεν καλύπτει κάθε μέτρο το οποίο θα μπορούσε να έχει στην πράξη αντίκτυπο ή συνέπειες στο επίπεδο των αμοιβών. Σε αντίθετη περίπτωση, ορισμένες αρμοδιότητες που έχουν ανατεθεί στην Ένωση για την υποστήριξη και τη συμπλήρωση της δράσης των κρατών μελών στον τομέα των όρων εργασίας⁵ θα καθίσταντο άνευ περιεχομένου. Συνεπώς, **η αρμοδιότητα της Ένωσης αποκλείεται μόνο σε περίπτωση άμεσης επέμβασης του δικαίου της Ένωσης** στον καθορισμό των αμοιβών

και στο δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι.

Το Δικαστήριο, μετά από εξέταση του σκοπού και του περιεχομένου της οδηγίας, **εντοπίζει τέτοιας φύσης επέμβαση μόνο σε δύο συγκεκριμένες περιπτώσεις.**

Πρώτον, η οδηγία επιβάλλει στα κράτη μέλη με νόμιμους κατώτατους μισθούς κριτήρια ⁶ τα οποία πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο των διαδικασιών για τον καθορισμό και την επικαιροποίηση των μισθών αυτών. Με αυτόν τον τρόπο, **η οδηγία συνεπάγεται εναρμόνιση όσον αφορά μέρος των στοιχείων που συνιστούν τους νόμιμους κατώτατους μισθούς και, κατά συνέπεια, συνιστά άμεση επέμβαση στον καθορισμό των αμοιβών.**

Δεύτερον, το ίδιο ισχύει και για τον **κανόνα που εμποδίζει τη μείωση** των νόμιμων κατώτατων μισθών ⁷, όταν η εθνική νομοθεσία προβλέπει αυτόματο μηχανισμό τιμαριθμικής αναπροσαρμογής των μισθών αυτών.

Κατά συνέπεια, **το Δικαστήριο ακυρώνει τις ανωτέρω διατάξεις της οδηγίας οι οποίες συνεπάγονται άμεση επέμβαση του δικαίου της Ένωσης στον καθορισμό των αμοιβών** και οι οποίες, ως εκ τούτου, δεν εμπίπτουν στις νομοθετικές αρμοδιότητες της Ένωσης. Το Δικαστήριο απορρίπτει την προσφυγή της Δανίας κατά τα λοιπά.

Ειδικότερα, το Δικαστήριο κρίνει ότι **η οδηγία δεν συνεπάγεται άμεση επέμβαση του δικαίου της Ένωσης στο δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι.** Καταλήγει σε αυτό το συμπέρασμα και όσον αφορά τη διάταξη της οδηγίας σχετικά με την «Προώθηση των συλλογικών διαπραγματεύσεων για τον καθορισμό των μισθών», μεταξύ άλλων για τον λόγο ότι η διάταξη αυτή δεν υποχρεώνει τα κράτη μέλη να επιβάλλουν την προσχώρηση μεγαλύτερου αριθμού εργαζομένων σε συνδικαλιστικές οργανώσεις. Το Δικαστήριο απορρίπτει επίσης τον ισχυρισμό της Δανίας ότι η οδηγία εκδόθηκε με **εσφαλμένη νομική βάση** ⁸.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν, κατά περίπτωση, προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή κριθεί βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο της αποφάσεως και, εφόσον υπάρχει, η σύνοψή της](#) είναι διαθέσιμα στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της.

Επικοινωνία: Jacques René Zammit ☎ (+352) 4303 3355

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106.

Ακολουθήστε μας!

¹ [Οδηγία \(ΕΕ\) 2022/2041](#) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 2022, για επαρκείς κατώτατους μισθούς στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

² Υποστηριζόμενη από τη Σουηδία.

³ Επικουρικώς, η Δανία ζήτησε την ακύρωση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο δ', και/ή του άρθρου 4, παράγραφος 2, της οδηγίας, τα οποία αφορούν την προώθηση των συλλογικών διαπραγματεύσεων για τον καθορισμό των μισθών. Κατά τη Δανία, και αυτά τα άρθρα θίγουν τις αρμοδιότητες των κρατών μελών.

⁴ Άρθρο 153, παράγραφος 5, ΣΛΕΕ.

⁵ Κατά το άρθρο 153, παράγραφος 1, στοιχείο β', ΣΛΕΕ.

⁶ Κατά το άρθρο 5, παράγραφος 2, της οδηγίας στα κριτήρια αυτά περιλαμβάνονται, τουλάχιστον, η αγοραστική δύναμη των νόμιμων κατώτατων μισθών, λαμβανομένου υπόψη του κόστους διαβίωσης, το γενικό επίπεδο των μισθών και η κατανομή τους, ο ρυθμός αύξησης των μισθών και τα

εθνικά επίπεδα και οι εξελίξεις, μακροπρόθεσμα, στην παραγωγικότητα.

⁷ Άρθρο 5, παράγραφος 3, της οδηγίας.

⁸ Προς στήριξη του αιτήματός της για ακύρωση της οδηγίας στο σύνολό της, η Δανία υποστήριξε επίσης ότι η οδηγία, μολονότι το αντικείμενο της εμπίπτει στην αρμοδιότητα της Ένωσης, στηρίζεται σε μη ορθή νομική βάση. Κατά τη Δανία, δεδομένου ότι η οδηγία αφορά επίσης και την εκπροσώπηση και συλλογική υπεράσπιση των συμφερόντων εργαζομένων και εργοδοτών, το Συμβούλιο θα έπρεπε να την έχει εγκρίνει ομόφωνα και όχι με ειδική πλειοψηφία.